

DE S. LAVR. MART. 547
omnibus respondit, [Tu es Christus filius dei nui.] ita in uno omnes audierunt: Quodcumq; ligaueris su-
per terram & reli.] Vnde cum post resurrectionem
dominus discipulis suis spiritum sanctum dedit, su-
per omnibus generaliter ait: Quorum remiseritis pecca-
ta, remittitur eis. Nec solum apostolis haec potestas
data est, sed etiam episcopis & sacerdotibus, qui nuc
eorum ordinem in ecclesia retinent, & ligandi solu-
dix potestatem habent. Vnde in lege de leprosis fi-
guraliter praecepit, ut si quis lepra percussus esset, ostē
deret se sacerdoti, & ad eius iudicium aut ejceret ex
tra castra, aut recipere: no quod ipse leprorum mū-
dere, aut mū datum leprorum facere posset, sed quia
ad ministerium ipsius sacerdotis pertinet, ut disser-
nat inter lepram & lepram, id est, inter peccatum ma-
ius & minus. Hunc sensum require in euangelio in
octaua Paschæ.

DE SANCTO LAV-
rentio martyre, Iohan. XII

In illo tempore loquebatur Iesus cum
discipulis suis in parabolis: Amen amen di-
co uobis, nisi granū frumenti cadens in terra
mortuorum fuerit, Et reli.

Hortatus dñs discipulos ad martyriū, suæ
passionis exemplum præmisit, ut rāto minus
pro eius nomine morte pati timerent, quāto
in hoc ope cælestis magistri imitatores existerent, Ait
ēm: Amē amen dico uobis, & rel. In qbus uerbis
intelligimus, qd dñs in similitudine grani frumenti se-

548 **T DE S. LAVENTIO**

ipsum dicit mortificandum & multiplicandum: mor-
tificandum, in infidelitate Iudeorum: multiplicandum,
in fide omnium populorum. Quod non solum facilis
us, sed etiam apertius intelligere possumus, si superio-
ra huius euangelij parumper attendamus. Supradictum
retulit euangelista, quia praedicante domino Hiero-
solymis in die festo, erant quidam gentiles, qui uene-
rati adorare in Ierusalem: hi accesserunt ad Philippum,
qui erat a Bethsaida Galilaeæ, & dixerunt ei: Domi-
ne, uolumus uidere Iesum. Venit Philippus & dixit
Andrea. Andreas rursum & Philippus dixerunt Ie-
su. Jesus autem respōdens dixit eis: Venit hora ut cla-
rificetur filius hominis. Ac deinde subiuxit: [Amen
amen dico uobis, & rel.] Qui ergo ex gentibus se ni-
dere desiderantibus dixit, Venit hora ut clarificetur
filius hominis, ac deinde subiunxit: [Amen amen dico
uobis, Nisi granum frumenti cadens in terram &c.] In
ordinē suā passiōis pfecto insinuauit, qā prius mor-
tificandus erat a Iudeis, & postea prædicandus gen-
tibus. Nam eius nomē tanto magis crescit in fide cre-
dientium, quanto per mortem in perfidia Iudeorum
est extinctū. Nec indignum debet redēptore nostro
uideri, si in assumpta humanitate grano frumenti co-
paretur, in qua etiā uilibus uermibus assimilat, sicut
ipse p̄ prophetā dicit: Ego sum uermis & non homo.
Et pulchrit̄ dñs grano tritici cōparatur, qā sicut in oī
bus annonis nihil frumento pulchrius, nihil ē delecta-
bilis: ita ipse oēs creaturas excellit, qā nihil eo ūauī
us, nihil dulcius inueni. Siue certe grano frumenti cō-
parat, qā alimento corporis & sanguinis sui fidelium
aīas reficit. Ipse em̄ ait in euāgelio: Ego sum panis ui-
nus, qā de caelo descendit. Et iter: Panis quem ego de-

dero, caro mea est, pro seculi uita. Et alibi: Caro mea
uere est cibus, & sanguis meus uere est potus. Prēmis-
so autem mysterio suae passionis, mox ad constantiā
martyrii discipulos suoshortat, dicens: Qui amat
animam suam, perdet eam. & qui odit animam su-
am in hoc mundo, in uitam aeternam custodit eam.]
Anima in scripturis, aliquā interiorem hōiem (id est,
uirale sp̄m) significat, aliquā præsentem uitā. Interiorē
hōiem, sicut dñs dicit: Quid p̄dest hōi si totum mun-
dū lucretur, animæ aut̄ sua detrimentū patiatur? Præ-
sentē uitā, sicut alibi ait: Nōne anima plus est q̄ esca,
& corpus plusq̄ uestimentum? Ergo in hoc loco ani-
mæ noīe præsentē uitam designat, cum dicitur: [Qui
amat animam suā, perdet eam.] Mira autē res est, ut
amando anima peat, & odiendo in hoc mundo, in ui-
tam aeternā custodiatur. Tūc em̄ nostrā animā bene
odimus, & odiendo custodimus, q̄n eius carnalibus
desiderijs contradicimus, eius appetitū frangimus,
eius passiōibus reluctamur, & in cōparatione futuræ
uitæ præsentē uitā, p̄ nihil ducimus: illud sollicite cō-
siderātes, qđ dñs ait: Si quis uenit ad me, & nō odit pa-
rem suum & matrē & uxorem, filios & fratres & so-
rores, adhuc aut̄ & animam suā, nō potest esse meus
discipulus. Taliter Paulus animā suā oderat, cū dice-
bat: Ego aut̄ nō solum alligari, sed etiam mori para-
tus sum in Ierusalē pro noīe dñi nostri Iesu Christi.
Non em̄ facio animam meā preciosior em̄ q̄ me. Et
ut hoc qđ dicimus etiam simpliciores intelligere pos-
sint, liber aliquos ad mediū deducere, q̄ odientes ani-
mag suam amauerunt, & alios q̄ amantes, odio ha-
buerunt. Verbi gratia, dictū est q̄busdā: Adorate ido-
la, alioquin interficiemini. At illi odiētes animā suā,

550 DE S. LAVENTIO

id est, præsentem uitam pro nihilo ducentes, in mortem corporis inciderunt, sed ad uitam animæ peruerterūt. Dictum est etiam alijs: **A**dorate idola, aliqui interficiemini. Illi uero male amates animam suam, id est, præsentem uitam adorauerunt, & mortem perpetuā inuenerunt. **T**aliter beatus Laurētius leuita, cuius hodie festiuitatē colimus, animā suā oderat, & odendo in uitā æternā custodiebat, qñ expensis facultatibus ecclesiæ, propter nomē dñi nostri Iesu Christi in craticula positus, crudelissimo tyrāno dicebat: **A**fasū est, iam uersa & manduca, nā facultates ecclesiæ, quas regis, in celestes thesauros manus pauperū deportauerunt. Cuius autē imitatores in passione sint martyres, dñs manifestat cum dicit: **S**i q̄s mihi ministrat, me sequat̄. **S**eq̄ eñ dñm, imitari est, sicut ipse alibi dicit: **Q**ui uult uenire post me, abneger semetipm, & tollat crucem suam, & sequat̄ me. **E**t iter: **Q**ui non baiulat crucē suam, & uenit post me, nō est me digno. **V**arijs em̄ modis fideles Ch̄ro ministrant. Alij bene dicendo, ut confessores, alij pro eius nomine moriendo, ut martyres, alij iuste eleemosynas tribuēdo, ut fideles Iaici. **S**ed qui Christo ministrat, Christum debet sequi. **Q**uaia sicut Iohannes Apostolus ait, **Q**ui dicit se in Ch̄ro manere, debet sicut ille ambulavit, & ipse ambulare. Qualē aut̄ remunerationē pro tali imitatione recipiat, ipse declarat, cum subiungit: [**E**t ubi ego sum, ibi & minister meus erit.] **Q**uid amplius potest, p̄mitti fidelī ministru, quāmut mereatur esse cū domino suo, nec solum uidere eius humanitatem, sed etiam contemplari ipsius diuinitatem? **V**nde & subditur: **S**i quis mihi ministrauerit, honorificabit eum pater meus qui est in cælis. Honori-

IN ASSVMPT. MARIAE 551

ficabit pater ministrū filij, qm̄ pro fideli ministerio uſ
tā æternā retribuer, dicēs: Euge serue bone & fidelis,
& rel. Et tunc implebitur oratio saluatoris. Pater, da
ut sicut ego & tu unū sumus, ita & isti in nobis unū
sint: non æqualitate naturæ, sed participatione glo-
riæ. Ad quā nos adducere dignetur, qui cum patre &
spiritu sancto uiuit & regnat in secula seculorum. Amē.

LECTIO LIBRI

Ecclesiastici, omnibus festis diebus
beatæ uirginis dicatis commu-
nis, Ecclesiasti. XXIII.

Ab initio & ante secula creata sum, & us-
que ad futurū seculū non desinam. Er reli-

Lectionis huius capitulū, quod ex libro sapientiæ, sumptu cognoscitur, specialiter laudē ē ter-
næ dei sapientiæ, per quē omnia creata sunt,
cōmēdare uide. Sed hīc particula à catholicis & eru-
ditis patribus in solennitate ppetuæ uirginis Mariæ,
de qua eadē dei sapientia carnē assumpit, ad legendū
ordinata est. Potest pars quædā illius nō incongrue
eidē dei genitrici aptari, q ab ipa dei sapientia talis cre-
atā, ut p illā ad redimēdā humanā naturā dei filius
sine humana cōcupiscentia crearet. Quid em̄ absurdū, qdve contrariū est, si hoc qd ait, In omnibus re-
quiem quæsumi et in hereditate dñi morabor,
dei genitrici conuenire dicamus! ipsa quippe in omni-
bus requiē quæsumuit, quæ ut in requie sempiterna pa-
tre inuenire posset, prima oīm virginitatē suam
sine macula seruare deuouit, sicut angelo Gabriel dō
MM. iiiij